

[Aksel Larsen.]

statsministeren til at gentage sit gispende ja. Senere fulgte andre sådanne bilaterale aftaler. For det andet siges det, at vestmagterne ikke efter krigen har udvidet deres territorier, men det har Sovjetunionen. Hvad denne påstand angår, vil jeg dertil sige, at de områder af Hviderusland og Ukraine, som i 1921 med vold blev løst fra Hviderusland og Ukraine, og som havde overvejende hviderussisk og ukrainsk befolkning; er kommet tilbage til fædrelandet. Estland, Letland og Litauen, som af tyskerne med vold — og forøvrigt tildels med dansk assistance, for landmandsbanken tabte 800 000 kr. på at finansiere general Judenitsch — blev revet ud af sovjetrepublikernes forbund i 1918—19, har ved demokratiske rigsdagsbeslutninger og efter forudgående frie valg tilsluttet sig sovjetrepublikkerne. USA har ikke blot militærbaser, men også økonomiske og politiske kommandoposter i en mængde formelt selvstændige lande. I Danmark befinder denne kommandopost sig i Borgergade 18.

Man siger i den pågældende artikel, at Sovjetunionen opretholder verdens største krigsapparat og bruger årlig 70 milliarder alene til forsvaret. Nu er det rigtige tal 66 milliarder rubler, og vi kan læse hver dag i „Social-Demokraten“, at rublen er kun 25 øre værd. Nu bliver den pludselig mere værd end 1 kr. i købekraft. Det skal jeg lade ligge. Men kendsgerningen om De Forenede Staters militæruddgifter er, at man i Amerikas eget officielle budget kan aflæse de samlede militæruddgifter til et beløb af 30 milliarder dollars årlig eller 145 milliarder kr. om året. Hvad skal det så til at påstå, at det er Sovjetunionen, der giver mest ud?

Man siger, at vi ikke tvinges til en oprustning, som kan true den sociale standard. Vi har jo allerede hørt, hvad det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft mener derom, og hidtil er det jo ham, der har fået ret overfor regeringen med hensyn til, hvad der skulle ske i denne sag. Jeg tror også nok, at den såkaldte forsvarskomiteé nok skal bestemme, hvilke udgifter Danmark skal påtage sig. Jeg vil iøvrigt spørge, om det var for at have nogen morskabslæsning med, at den højtærede udenrigsminister havde en bestillingsseddel med til Washington på krigsmateriel for 1250 mill. kr.

Der siges til slut i den pågældende artikel, at pagten tilsigter fremme af den økonomiske genopbygning i Danmark. Jeg forstår, at det skal ske ved, at man giver befolkningen kanoner for smør, ved at man bygger

kaserner i stedet for høliger, ved at man køber uniformer i stedet for arbejdstøj.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, hvis tale jeg tidligere har karakteriseret, og som vi udmærket kender fra dengang, han skrev en lovprisende bog om Mussolini, og fra dengang, han skrev artikler om, at Danmark havde meget at lære af Hitler-Tyskland, anførte som yderligere argument, at de kommunistiske partier er en magtfaktor, og at de har afsvoret sig den nationale solidaritet. De vil rejse krigen indefra i ethvert land, som ikke er i forbund med en bestemt stormagt. Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft kan ikke være så totalt uvidende, og han kan ikke i den grad mangle læsevne, at han kan fremsætte denne påstand uden at være klar over, at den er i diametral modsætning til sandheden. De kommunistiske partier er ganske vist magtfaktorer, men de har ikke afsvoret sig nogen national solidaritet, de vil ikke rejse krigen indefra i ethvert land, men de vil rejse befolkningen til krig mod krigen, og de erklærer, at de ikke vil være med til påbegyndelse af en angrebskrig. Enhver anden udlægning af det, der er sagt fra de kommunistiske partiers side, bygger på direkte forfalskninger.

I denne forbindelse gør jeg opmærksom på, at kun et eneste blad i Danmark har offentliggjort ordlyden af vor franske kammerat Thorez's udtalelser. Alle andre dagblade har kun offentliggjort disse udtalelser i bedvidst forfalsket form.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft siger, at vi må tilslutte os Atlantpagten, når vi ved, at der indenfor grænserne findes partier, som vil støtte indblanding udefra. Vi ved ganske rigtigt, at der findes sådanne partier indenfor grænserne. De er her i tinget repræsenteret ved de partier, som godkendte Marshallaftalen med dens utålelige indblanding i hele Danmarks økonomiske liv, og som nu ved indlemmelse af Danmark i Atlantblokken vil lægge vor politik og vort militærvæsen ind under kommando af en såkaldt forsvarskomiteé, en generalstab, som naturligvis bliver kommanderet af De Forenede Stater.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft siger, at vi får sikkerhed, hvis vi går ind i Atlantpagten, fordi et angreb på et land, f. eks. Danmark, betyder et angreb på Amerikas Forenede Stater. Må jeg have lov til at sige — ikke til det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, for det ville være som at slå vand på et vist dyr, men til andre —, at i en officiel redegørelse for det amerikanske marineministeriums strategiske synspunkter, som blev afgivet i 1947, hedder det